

Sygn. akt IV KZ 13/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 marca 2016 r.,

zażalenia **A. S.**

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 stycznia 2016 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 r. A. S. wniósł o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 maja 2008 r., sygn. akt II K [...], dołączając jednocześnie wnioski o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 14 września 2015 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], na podstawie art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 1 i 2 k.p.k., wezwał skazanego do uzupełnienia braków formalnych wniosku, poprzez podanie podstaw do wznowienia postępowania, a w szczególności okoliczności uprawdopodobniających ich zaistnienie, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. W uzasadnieniu wskazano, że bez spełnienia powyższego wymogu nie jest możliwe rozpoznanie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu do postępowania wznowieniowego.

W odpowiedzi A. S. nadesłał pismo z dnia 28 września 2015 r.

W związku z powyższym zarządzeniem z dnia 1 października 2015 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] wyznaczył A. S. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw wznowienia postępowania i ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 3 grudnia 2015 r., r.pr. J. T., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 maja 2008 r., sygn. akt II K [...].

Zarządzeniem z dnia 9 grudnia 2015 r., skazanego wezwano do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

Skazany tego braku nie usunął i wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego oraz podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego nie złożył.

Wobec powyższego Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2016 r., na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł A. S. wskazując, że zaskarżone rozstrzygnięcie „narusza prawo wymiaru sprawiedliwości i prawa człowieka, dobro osobiste człowieka k.c. art. 23, (...) art. 438 k.p.k., (...) art. 440 k.p.k.” oraz wniósł o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że unormowanie zawarte art. 545 § 2 k.p.k. wymaga, by wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Oznacza to, że o złożeniu wniosku o wznowienie postępowania nie decyduje wyłącznie wola skazanego, ale ustanowiony lub wyznaczony adwokat, bądź radca prawny, który

badając akta stwierdza istnienie lub brak podstaw do sporządzenia takiego wniosku.

Ustanowiony w sprawie obrońca z urzędu – r.pr. J. T., nie znalazła podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie skazanego (pisemna opinia k. 27-28).

Z uwagi na powyższe, zgodnie z art. 120 k.p.k., wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego jego osobistego wniosku w terminie 7 dni poprzez złożenie takiego wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata, bądź radcę prawnego, pod rygorem odmowy jego przyjęcia.

Skazany A. S., po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia podanego wyżej braku formalnego (k. 32), braku tego w określonym terminie nie uzupełnił. W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem słusznie odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Zauważyć przy tym należy, że dotychczasowe rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania nie zamyka mu procesowych możliwości dalszego ubiegania się o wznowienie postępowania, o ile spełnione zostaną formalne wymagania przewidziane w Kodeksie postępowania karnego, przy czym należy zastrzec, że co do zasady przepisy te (art. 84 § 3 k.p.k.) nie dają podstaw do wyznaczania z urzędu kolejnych obrońców.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.